

مقایسه اثربخشی روش آموزش ورزش و روش سنتی در آموزش والیبال بر متغیرهای دانش و اشتیاق دانش‌آموزان

محمد نیکروان^۱، علی محمد صفانیا^۲، و علی زارعی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۹/۰۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۳/۰۱

چکیده

هدف این پژوهش مقایسه اثربخشی روش آموزش ورزش و روش سنتی در آموزش والیبال بر متغیرهای دانش و اشتیاق دانش‌آموزان پسر بود که به صورت نیمه تجربی به انجام رسید. ۳۶ دانش‌آموز به صورت غیر تصادفی و به عنوان نمونه در دسترس انتخاب و به دو گروه هجده نفره در قالب آموزش ورزش و سنتی تقسیم شدند و به مدت ۱۲ جلسه تحت آموزش والیبال قرار گرفتند. از پرسش‌نامه ۲۵ سوالی اشتیاق و پرسش‌نامه ۲۰ سوالی دانش عمومی و تخصصی والیبال جهت جمع‌آوری داده‌ها در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون استفاده شد. نتایج نشان داد روش آموزش ورزش به شکل معناداری سبب افزایش سطح دانش و اشتیاق دانش‌آموزان نسبت به روش سنتی شد. به نظر می‌رسد دلیل آن مشارکت فعال دانش‌آموزان در فرآیند برنامه‌ریزی، تصمیم‌گیری و اجرای برنامه آموزشی در این روش باشد.

کلیدواژه‌ها: آموزش ورزش، روش سنتی، دانش، اشتیاق، والیبال

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۱. گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲. گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

Email: a.m.safania@gmail.com

۳. گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

مقدمه

امروزه در کشورهای پیشرفته تربیت بدنی به عنوان یکی از دروس مهم به حساب می‌آید که برای آن برنامه‌ریزی‌های مناسبی صورت گرفته و به دنبال استفاده از روش‌های نوینی جهت آموزش آن هستند. این در حالی است که در سایر کشورها هنوز هم روش تدریس سنتی تربیت بدنی اجرا می‌گردد و از روش‌های حاکم بر بیشتر مدارس دنیاست. روش سنتی، روش تدریسی است که در آن هر موضوع درسی را به طور مجزا از سایر دروس، به دانش‌آموزان آموزش می‌دهند. در این روش مربی فنون و مهارت‌های مورد نظر را برای دانش‌آموزان تشریح و اجرا می‌نماید و از دانش‌آموزان خواسته می‌شود تا این حرکات را طبق آموزش مربی تکرار و اجرا کنند. مربی نیز ضمن نظارت بر عملکرد دانش‌آموزان به رفع اشکالات احتمالی ایشان می‌پردازد. از ویژگی‌های این روش می‌توان به داشتن زمان مشخص، سازگاری با امکانات کم، عدم توجه به توانایی فردی دانش‌آموزان، تصحیح خطای کلی و نادیده گرفتن جزئیات اشاره کرد (سنگری، ۲۰۰۴).

برخی از کاستی‌های روش‌های آموزش سنتی را می‌توان: عدم تناسب و جذابیت فضای کلاس، حضور مستقیم معلم در مقام کارفرما و آمریت وی، تمرکز مطلق بر پرورش جسمانی، فقدان انعطاف تمرینات عملی، جدایی مدرسه از جامعه و خانه، افراط در انضباط و مقررات، انقطاع روند یادگیری و آموزش دانش‌آموز با ترک مدرسه، عدم رشد خلاقیت، فضای خشک آموزش و یکنواختی کلاس‌های تربیت بدنی دانست (آزاد، ۲۰۰۷). مواردی از این دست می‌تواند موانعی برای یادگیری و آموزش تربیت بدنی و ورزش باشد. از این رو لازم است به موضوع جایگزینی این روش با دیگر روش‌های نوین و کاربردی پرداخت. روش‌های به‌روز شده که نقصان‌های یاد شده را تا حدود زیادی بر

طرف می‌کنند و مواهب آموزشی و تربیتی فراوانی ارائه می‌دهند که مسیر آموزش را به کلی متفاوت و موثر می‌نماید، برخی از این محسنات عبارتند از: دانش‌آموز محوری، اداره کلاس بر اساس علایق و نیازهای آنها، اجرای بخش اعظمی از طرح درس‌ها توسط دانش‌آموزان، تسهیل رشد جسمانی، عاطفی، ذهنی، اجتماعی، خلاقیت، حل مسئله و تجربه آندوزی، برقراری ارتباط میان مدرسه، خانواده و جامعه، خود انضباطی و خود اجرایی دانش‌آموزان، سازگاری با خصوصیات فردی دانش‌آموزان، و تبیین کلاس درس به عنوان مکانی برای ابراز ایده‌های جدید (آزاد، ۲۰۰۷). در کشور ما تاکنون برای دستیابی به چنین تحول و متدهای نوینی، سبک و طرز تازه‌ای ارائه نشده است. با توجه به این‌که در کشورهای پیشرفته، روش‌های سنتی منسوخ شده و روش‌های بدیع و موثری در حوزه آموزش ورزش جایگزین گردیده‌است، لازم می‌نماید تا به فکر استفاده از روش‌های برتر تدریس باشیم. روش‌هایی که پیشرفت‌های چشمگیر و ارزشمندی در توسعه مهارت‌ها و آمادگی جسمانی خاص برای ورزش‌های ویژه، توانایی در اجرای بازی‌های راهبردی در ورزش، مشارکت در سطح مناسب ورزشی، شرکت در برنامه‌ریزی ورزشی، ایجاد رهبری مسئولانه، کار موثر گروهی جهت نیل به اهداف مشترک، توسعه ظرفیت‌ها برای اخذ تصمیمات منطقی ورزشی، توسعه و بکارگیری دانش داور و علم تمرین، و تصمیم‌گیری داوطلبانه برای شرکت در جامعه و ورزش پس از دوران تحصیلی را به ارمغان آورده است (سیدنتاپ، ۱۹۹۸). مقاله حاضر تلاش دارد با استفاده از این روش دانش‌آموز محور، از استعداد و توانایی دانش‌آموزان در مواردی همچون اداره کلاس، آموزش، رهبری و مانند آن استفاده کند و متغیرهایی چون آمادگی جسمانی، اشتیاق، شایستگی و دانش آنان را توسعه داده و درس تربیت بدنی را به شیوه‌ای قابل قبول و جهانی ارائه دهد.

و تبلیغات، و عضو هیات ورزشی اشاره کرد. دانش‌آموزان با کسب دانش، نگرش و آگاهی خود را رشد داده و تجربه می‌آموزند (سیدنتاپ، ۱۹۹۴). مطالعات نشان داده‌اند آموزش ورزش محور سبب افزایش سطح دانش، میزان فعالیت، کیفیت بازی (اورموند و همکاران، ۲۰۰۲)، حس تعلق به گروه (برون و همکاران، ۲۰۰۴)، انگیزه ورزشی (تریستان و نتومانیس، ۲۰۰۴؛ خیمنز، ریو، آلونسو، ۲۰۰۸)، میزان تعاملات (بروک و همکاران، ۲۰۰۹)، خودشناسی، انگیزش درونی (پرل مان، ۲۰۱۱) مشارکت (ملینگر و چک، ۲۰۱۴)، درک شرایط واقعی (هیستی، ۲۰۱۴) می‌شود.

بر اساس آنچه بیان شد و فقر پژوهشی در رابطه با آموزش ورزش محور در داخل کشور به‌خصوص در سنین پایه در رشته والیبال، پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به این سوال بود که آیا آموزش ورزش محور والیبال می‌تواند سبب افزایش اشتیاق و دانش مرتبط به این رشته ورزشی شود؟

روش شناسی پژوهش

روش اجرا

این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت و روش، نیمه‌تجربی بود.

شرکت‌کنندگان

دو گروه هجده نفره از دانش‌آموزان به صورت در دسترس برای انجام این مطالعه انتخاب شدند و به شکل تصادفی یکی از گروه‌ها به عنوان گروه آموزش ورزش محور و گروه دیگر به عنوان گروه آموزش سنتی جایگزین شدند. کلاس‌های درس تربیت بدنی و ورزش در نیمسال دوم سال تحصیلی ۹۳ و ۹۴ از بهمن ماه ۹۳ تا آخر اردیبهشت ۹۴ به مدت ۱۲ هفته (یک جلسه در هفته، هر جلسه ۹۰ دقیقه)، توسط دو نفر از دبیران تربیت بدنی و ورزش (یکی از دبیران توسط محقق

آموزش ورزش محور یک الگوی آموزشی برای ایجاد تحول در برنامه‌های تربیت بدنی در مدارس ابتدایی، راهنمایی و مقاطع بالاتر است. این روش جهت ارائه تجربه ورزشی معتبر و لذت‌بخش برای کودکان و جوانان در نظر گرفته شده است. این الگو توسط داریل سیدنتاپ در سال ۱۹۸۴ معرفی شد و از آن زمان به بعد اقتباس‌های متعددی از آن به عمل آمد. به‌گونه‌ای که به صورت ملی و بین‌المللی موفقیت‌های چشمگیری حاصل کرده است. در این الگو دانش‌آموزان به عنوان اعضای تیم ورزشی در یک فصل (که طولانی‌تر از فصل‌های معمول ورزش است) شرکت می‌کنند. آن‌ها نقش‌های فعالی در راستای تجربه ورزشی خود همانند کاپیتان، مربی، مسئول ثبت آمار، تبلیغات و اعضای شورای ورزشی بر می‌گزینند. تیم ورزشی نیز از طریق لباس، نام، و هواداران تیم نقش چشمگیری در قبال یادگیری و مهارت‌های بازی خواهد داشت. آموزش ورزش محور، برنامه و الگویی است جهت ایجاد تجارب ورزشی صحیح، غنی و معتبر جهت آموزش دانش‌آموزان در قالب درس تربیت بدنی مدارس (سیدنتاپ، ۱۹۹۸).

والیبال از ورزش‌های گروهی مورد استقبال مدارس و دانش‌آموزان است و به نظر می‌رسد به دلیل ویژگی‌های خاص این ورزش بتوان روش مورد نظر را روی آن پیاده نمود. آموزش ورزش محور و سنتی در این موارد می‌توانند متفاوت باشند. حضور کلیه دانش‌آموزان در فعالیت‌ها، برای مثال در بازی والیبال در ابتدا بجای تعیین تیم‌های شش نفره از تیم‌های سه نفره استفاده شود تا دانش‌آموزان زمان بیشتری را به طور فعال درگیر بازی و فعالیت شوند. تاکید بر تلاش هرچه بیشتر دانش‌آموز در راستای بازی جوانمردانه جهت کسب پیروزی. دانش‌آموزان در روش آموزش ورزش محور نقش‌های متعددی را به عهده می‌گیرند که می‌توان به مواردی همچون ورزشکار، مربی، داور، مسئول ثبت امتیاز، مدیر تیم، تمرین دهنده، آمارگیر، مسئول آگهی

جوی شاد و مفرح^۶

در هر فصل جوی شاد برقرار است. باید گفت که در یک فصل آموزش ورزش فعالیت‌هایی که دانش‌آموزان در آن شرکت می‌کنند بایستی حسی قوی از موفقیت را برای آنها ایجاد کند که این خود به پیشرفت و خوداتکایی منجر می‌شود.

اشتقاق

اشتقاق به معنای ایجاد شور و حال است. به عبارت دیگر اشتقاق آن حالتی است که شور و شوق را برانگیزاند. آموزگاران باید برانگیخته شوند و دانش‌آموزانشان را نیز برانگیزانند. برای برانگیخته شدن، شما باید به آن چه تدریس می‌کنید و یاد می‌گیرید عشق بورزید (وسمه گر، ۲۰۱۱). در مورد اشتقاق باید گفت از نظر سیدنتاپ یک فرد مشتاق به شیوه ای رفتار می‌کند که فرهنگ ورزشی را حفظ، پشتیبانی و گسترش دهد، چه این یک فرهنگ ورزشی منطقه‌ای برای جوانان، چه برای یک مدرسه و یا مختص یک ورزش حرفه‌ای باشد. یک فرد مشتاق علاقه زیادی به شرکت در فعالیت‌های ورزشی دارد چرا که وی به تجارب برگرفته شده از این مشارکت ارج می‌نهد (سیدنتاپ، ۱۹۹۸).

ابزار اندازه‌گیری

متغیر اشتقاق با پرسش‌نامه ۲۵ سوالی اشتقاق (مقیمی، ۲۰۰۹) با استفاده از طیف چهار گزینه‌ای لیکرت (به‌طوری که یک به معنای خیلی کم و چهار به معنای خیلی زیاد) در مراحل پیش و پس‌آزمون اندازه‌گیری شد. پایایی ابزار از طریق آزمون آلفای کرونباخ ۰,۷۶ به‌دست آمد که قابل قبول است.

متغیر دانش مشتمل بر مفاهیم آشنایی با قوانین، مقررات، اصول بازی جوانمردانه و دیگر عوامل موثر در

روش اجرای آموزش ورزش محور را کامل فرا گرفته و اجرا نمود و دبیر دوم از روش سنتی برای تدریس درس تربیت بدنی بهره گرفت) تدریس شد. طرح درسی به منظور بکارگیری روش آموزش ورزش محور در این پژوهش طراحی شد. اصول آموزش ورزش محور شامل موارد زیر است:

فصلی بودن^۱

فعالیت ورزشی به صورت فصلی بود و برای همین از ساختار فصلی پیروی می‌کند

تعلق تیمی^۲

هر کدام از دانش‌آموزان تنها به یک تیم تعلق داشته و تا آخر فصل نیز عضو همان تیم هستند.

تمرینات در قالب مسابقات^۳

فصل‌ها به وسیله مسابقاتی تعریف می‌شوند که با جلسات تمرین آمیخته هستند. فصل‌های ورزشی آموزش ورزش بر مبنای ارتباط مسابقات با جلسات تمرینی برنامه‌ریزی می‌شوند.

رویداد پایانی^۴

هر فصلی دارای رویدادهایی پایانی (منظور صرفاً مسابقه دادن نیست) است که آن را به اوج خود می‌رسانند. باید گفت که در طبیعت هر فصلی یک نمونه از این نوع رویدادها وجود دارد که فصل آموزش ورزش با این رویداد خاتمه می‌یابد.

ثبت رکورد^۵

رکوردها به طور کامل ثبت می‌شوند. در یک فصل آموزش ورزش، رکورد و میزان عملکرد دانش‌آموزان ثبت و نگهداری شد و در طول کل فصل به صورت عمومی ارائه می‌شوند.

4. Culminating Events
5. Recording
6. Fun

1. Seasonal Format
2. Team Belongness
3. Practice Through Competition

شیوه تحلیل داده

برای تجزیه و تحلیل آماری از آمارهای توصیفی و استنباطی به کمک نرم افزار اس.پی.اس.اس (ویرایش ۲۰) استفاده شد. آمار توصیفی شامل میانگین، انحراف معیار و آمار تحلیلی نیز با استفاده از آزمون آماری کوواریانس صورت پذیرفت.

یافته‌ها

در جدول ۱ آمار توصیفی حاصل از این مطالعه در دو گروه مستقل آموزش سنتی و ورزش محور که شامل میانگین و انحراف استاندارد است و به همراه نتایج آزمون کوواریانس جهت کنترل اثر پیش‌آزمون‌ها بر پس‌آزمون‌ها ارائه شده تا اثر اصلی سطوح متغیر مستقل در دو گروه آموزشی قابل مقایسه باشد.

بازی والیبال بود که توسط دو پرسش‌نامه محقق ساخته در مراحل پیش و پس‌آزمون اندازه‌گیری شد. این پرسش‌نامه‌ها هرکدام دارای ۱۰ سوال بود. یکی از طیف لیکرت ۴ گزینه‌ای از خیلی کم تا خیلی زیاد ارزشیابی شده و برای سنجش میزان آشنایی دانش‌آموزان با آسیب‌های رایج، نکات بهداشتی، تاریخچه، و بازی جوانمردانه طراحی شد. دیگری دارای ۱۰ سوال بوده و از روش صفر و یک برای سنجش آشنایی با قوانین و مقررات حاکم بر بازی والیبال طراحی شد. از طرفی روایی آن توسط ۱۰ نفر از متخصصین تربیت بدنی و رشته ورزشی والیبال از روش تحلیل محتوا (تم) مورد تایید قرار گرفت. پایایی ابزار از طریق توزیع ۲۰ نسخه از سوالات و تحلیل آلفای کرونباخ به میزان ۰٫۷۱ مورد تایید قرار گرفت.

جدول ۱. توصیف داده‌ها و نتایج آزمون آماری کوواریانس جهت مقایسه دو روش سنتی و آموزش ورزش

محور با کنترل پیش‌آزمون در متغیرهای مورد مطالعه

مرحله و آماره متغیر و گروه	میانگین و انحراف استاندارد		میانگین تعدیل شده	میانگین (۱ و ۳۳) مجدورات (F)	سطح معناداری	ضریب اتا
	پیش‌آزمون	پس‌آزمون				
ورزش محور سنتی	۶۹/۸±۱۱/۸۷	۸۲/۹±۳۳/۰۴	۸۲/۳۳	۳۱۱/۵۳	۱۸۶/۶۰*	۰/۰۸۵
	۶۹/۶±۱۹/۳۲	۷۷/۶±۲۲/۴۰	۷۷/۲۲			
ورزش محور سنتی	۲۸/۲±۳۳/۷۰	۳۳/۲±۸۳/۴۶	۳۳/۸۳	۲۹/۶۲	۱۹/۷۳*	۰/۰۳۷
	۲۸/۳±۵۵/۱۷	۳۲/۳±۲۲/۵۹	۳۲/۲۲			
ورزش محور سنتی	۴/۰±۷۸/۸۸	۷/۱±۵۶/۰۹	۷/۵۶	۱۵/۳۳	۲۱/۴۹*	۰/۰۳۹
	۴/۰±۴۴/۹۸	۵/۱±۸۹/۴۰	۵/۸۹			

یک، و دانش دو معنادار است و در تمامی آن‌ها این معناداری به نفع آموزش ورزش محور است. با توجه به ضریب اتا می‌توان درصدی از تفاوت را، که حاصل از اعمال دو سطح متفاوت از متغیر مستقل است، مشاهده

نتایج آزمون کوواریانس ارائه شده در جدول ۱ نشان می‌دهد با حذف اثر پیش‌آزمون به عنوان متغیر همپراش، اثر اصلی تفاوت‌های شیوه‌های آموزش ورزش محور و سنتی محور بر متغیرهای اشتیاق، دانش

کرد که در متغیر اشتیاق، دانش عمومی و تخصصی به ترتیب حدود ۸۵، ۳۷، و ۳۹ درصد رسیده است.

بحث و نتیجه‌گیری

انتخاب روش تدریس یکی از مراحل مهم طراحی آموزشی تربیت بدنی است. معمولاً بعد از انتخاب محتوا و قبل از تعیین وسیله، باید خط‌مشی و روش مناسب تدریس انتخاب شود. چون خط‌مشی معلم و روش تدریس او، چگونگی فعالیت شاگردان را برای رسیدن به هدف‌های آموزشی و تربیتی مشخص می‌سازد. در واقع، به مجموعه تدابیر منظمی که برای رسیدن به هدف، اتخاذ می‌شود، روش تدریس می‌گویند. هر اندازه که معلم با روش‌های تدریس آشنا باشد در موقعیت‌های مختلف برای رسیدن به مقاصد آموزشی، آزادی عمل بیشتری خواهد داشت (شاکری زنگیر، ۲۰۰۷).

باید گفت که دستاوردهای درس تربیت بدنی و ورزش (مرتبط با متغیرهای این پژوهش) در مدارس شامل مواردی همچون پرورش عقلانی، اجتماعی، اخلاقی و عاطفی بود که در روش آموزش ورزش محور به نسبت روش سنتی پیشرفت چشمگیری داشته‌اند. بایستی خاطر نشان کرد یکی از مهم‌ترین رسالت‌های درس تربیت بدنی و ورزش در مدارس ایجاد اشتیاق در دانش‌آموزان برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی چه در مدارس و چه در خارج از مدارس است. از طرفی می‌توان گفت که روش آموزش ورزش محور با توجه به ایجاد محیط مفرح و جذاب و القای حس مسئولیت‌پذیری و شرکت در برنامه‌ریزی و همچنین بالا بردن سطح دانش افراد شرکت‌کننده در فعالیت‌های ورزشی باعث می‌گردد؛ دانش‌آموزان علاقه و تمایل بیشتری به نسبت روش سنتی به ورزش نشان دهند و این خود

باعث برتری این روش و توصیه آن به برنامه‌ریزان و معلمان تربیت بدنی جهت بهره‌گیری از آن خواهد شد. نتایج حاصل از این مطالعه در بخش اشتیاق تا حدودی از نتایج مطالعات ترستان و تومانیس (۲۰۰۴)؛ خیمنز، ریو، آلونسو (۲۰۰۸)، و پرل مان (۲۰۱۱) و در بخش دانش تا حدودی با نتایج اورموند و همکاران (۲۰۰۲) همسو است.

همان‌گونه که اشاره شد آموزش ورزش محور تا حدودی دانش‌آموز محور است. اداره کلاس بر اساس علایق و نیازهای آن‌هاست. اجرای بخش اعظمی از طرح درس‌ها توسط دانش‌آموزان انجام می‌شود که سبب تسهیل رشد جسمانی، عاطفی، ذهنی، اجتماعی، خلاقیت، حل مسئله و تجربه اندوزی، برقراری ارتباط میان مدرسه، خانواده و جامعه، خود انضباطی و خود اجرایی دانش‌آموزان می‌شود. و با خصوصیات فردی دانش‌آموزان به میزان بیشتری همسو است (آزاد، ۲۰۰۷).

نتایج نشان داد بین دو گروه آموزش ورزش محور و سنتی تفاوت معناداری در افزایش دانش وجود داشت. به‌گونه‌ای که آموزش ورزش محور باعث ارتقای سطح دانش بیشتری نسبت به روش سنتی شده است. این موضوع احتمالاً به ارائه کتابچه قوانین و مقررات، آموزش پذیرفتن نقش داوری، برگزاری مسابقات توسط دانش‌آموزان، توجه به بازی جوانمردانه، رعایت اصول بهداشتی و تندرستی، ارتباط دارد. بین دو گروه شرکت‌کننده در اثرگذاری بر متغیر اشتیاق تفاوت معناداری وجود داشت که با توجه به میانگین دو گروه به این نتیجه می‌رسیم که روش آموزش ورزش محور تاثیر محسوس و چشمگیری به نسبت روش سنتی بر متغیر اشتیاق داشته است.

منابع

1. Azad, Ahmad (2007). Fundamentals of Physical Education and Sports. Nour Research Institute.
2. Hastie, Peter and et al (2014). Perceived and actual motivational climate of a mastery-involving sport education season. *European Physical Education Review*. (20)2, 215-228.
3. Mellinger, Michael T. and Rachel V. Cheek (2014). Sport Education Model and Motivation in University Physical Education Classes. *Proceedings of the National Conference on Undergraduate Research (NCUR) University of Kentucky*, Lexington, KY, April 3-5.
4. Méndez-Giménez Fernández-Río, and Méndez-Alonso (2008). Sport Education Model versus Traditional Model: Motivational and Sportsmanship Effects. *Revista Internacional de Medicina y Ciencias de la Actividad Física y el Deporte*(3) 4.
5. Moghimi, Mohammad and Majid Ramazan (2009). Management Guide: 840 Management Questionnaires with Subject Classification. Terme Publishing.
6. Ormond, Tom, Brett Christie, Darrell Barbieri and Beez Schell (2002). A Comparison of Sport Education and the Traditional Unit Approach: Game Play, Activity Levels, and Knowledge. *Pedagogy Free Communications III*, , April 13, San Diego. .
7. Perlman, Dana (2010). Change in affect and needs satisfaction for amotivated students within the sport education model. *Journal of Teaching in Physical Education*, 29(4), 433-445.
8. Sangari, Mohammad Reza et.al. (2004). *First Grade Persian Book Design (Reading and Writing)*. Tehran: School Publications.
9. Shakeri Zangir, Abraham (2007). A Study of New Teaching and New Techniques and Its Impact on the Girl Students of Middle School. Dissertation of the Department of Educational Sciences.
10. Vasmegar, Seyed Reza. (2011). 7 Rules for Enthusiastic Teaching. Growth and Education Magazine.

استناد به مقاله

نیکروان، م.، صفانیا، ع. م.، و زارعی، ع. (۱۳۹۸). مقایسه اثربخشی روش آموزش ورزش و روش سنتی در آموزش والیبال بر متغیرهای دانش و اشتیاق دانش آموزان. *مجله مطالعات روان‌شناسی ورزشی*، شماره ۲۸، ص. ۴۳-۵۰. شناسه دیجیتال: 10.22089/SPSYJ.2018.4976.1519

Jalilvand, M., VaezMousavi, M. K., & Tayebi, M. (2019). The Relationships among Social-contextual Environments, Motivation, Enjoyment and Satisfaction in Physical Education Class, Based on Self-determination Theory. *Journal of Sport Psychology Studies*, 28; Pp: 43-50. In Persian. Doi: 10.22089/SPSYJ.2018.4976.1519

Comparing the Effectiveness of Traditional Methods and Sport Education on Knowledge and Enthusiasm on Volleyball

**Mohammad Nikravan¹, Ali Mohammad Safania²,
and Ali Zarei³.**

Received: 2017/11/27

Accepted: 2018/05/22

Abstract

The purpose of this study is to compare the effectiveness of traditional methods and sport education method of volleyball training on the knowledge and enthusiasm of male students which has been done in a semi-experimental way. 36 students were selected and divided into two groups of 18 to learn volleyball. They were trained for twelve sessions. A 25-item enthusiasm questionnaire and a 20-item general and professional knowledge questionnaire of volleyball in pre and post stages were used to collect the data. The results showed that sport education method increased the knowledge and enthusiasm of the students significantly in comparison to the traditional method in learning volleyball skills due to the active participation of students in programming, decision making and performing in sport education method.

Key Words: Sports Education, Traditional Method, Knowledge, Enthusiasm, Volleyball

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

1. Department of Physical Education, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

2. Department of Physical Education, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran (Corresponding Author) Email: a.m.safania@gmail.com

3. Department of Physical Education, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran